Stuk **1800** (2002-2003) – Nr. 3

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

9 oktober 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996

AMENDEMENTEN

Zie :
1800 (2002-2003)
– Nr. 1 : Ontwerp van decreet
– Nr. 2 : Amendementen

AMENDEMENT Nr. 5

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 7bis (nieuw)

Een artikel 7bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 7bis*

In artikel 13 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° § 1 vervangen door wat volgt :

"§ 1. De provincieraad stelt het aantal provinciale stedenbouwkundige ambtenaren vast en wijst ze aan. Enkel vastbenoemde of op proef vastbenoemde ambtenaren kunnen aangewezen worden als provinciale stedenbouwkundige ambtenaar." ;

2° § 3 vervangen door wat volgt :

*"§ 3. De beroepsinstantie inzake tuchtmaatregelen ten aanzien van een provinciale stedenbouwkundige ambtenaar kan, onder voorbehoud van de toepassing van de wettelijke bepalingen terzake, het advies van de administratie inwinnen. Als er geen advies wordt uitgebracht binnen dertig dagen na verzending van de adviesaanvraag, mag hieraan worden voorbijgegaan.".***

VERANTWOORDING

In het ontwerp van wijzigingsdecreet zoals door de regering goedgekeurd, werd in artikel 15 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening over de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaren, de eerste paragraaf vervangen om het onderscheid uit te klaren tussen de aanwijzing van een persoon als gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar enerzijds en zijn of haar positie binnen het gemeentelijke kader (aanstelling in de zin van vaste benoeming of werving). Met het eerste onderdeel van bovenstaand amendement wordt dezelfde wijziging ook doorgevoerd in artikel 13 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dat de provinciale stedenbouwkundig ambtenaren betreft.

Het tweede onderdeel van bovenstaand amendement beoogt een wijziging aan te brengen in een passage in artikel 13 over de advisering van tuchtmaatregelen tegen personen aangewezen als provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. Het is een analoge wijziging als voor de gemeentelijke stedenbouwkundig ambtenaren. Een facultatief advies van de administratie wordt ingevoerd. Iemand niet langer aanwijzen als stedenbouwkundig ambtenaar (bijvoorbeeld een andere ambtenaar aanwijzen) is geen tuchtmaatregel. Wat uiteraard niet betekent dat dergelijke beslissing niet zou moeten gemotiveerd zijn, of dat in voorkomend geval de betrokkene dergelijke beslissing niet zou kunnen aanvechten indien die niet of niet deugdelijk gemotiveerd is. Indien echter tuchtmaatregelen genomen worden tegen ambtenaren die ook de taak van provinciale stedenbouwkundig ambtenaar vervullen, dan kan de beroepsinstantie het advies van de administratie inwinnen.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 8

2° vervangen door wat volgt :

2° *In § 2 wordt het tweede lid vervangen door wat volgt :*

*"Een gemeente van 10.000 inwoners of minder kan een ambtenaar die werkt in dienst van een gemeente uit de streek aanwijzen of een personeelslid aanwijzen van een dienstverlenende vereniging, waarbij de gemeente is aangesloten, voorzover deze dienstverlenende vereniging zelf geen projectontwikkelingsactiviteiten uitvoert.".***

VERANTWOORDING

Het ontwerp van decreet voorziet dat een kleine gemeente een verzoek moet richten tot de Vlaamse regering om een ambtenaar van een andere gemeente of een dienstverlenende vereniging aan te stellen. Dit amendement zorgt ervoor dat de kleine gemeente dit automatisch mag doen, zonder

verzoek aan de Vlaamse regering, wat administratieve rompslomp bespaart.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 10bis (nieuw)

Een artikel 10bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 10bis*

Aan artikel 39 van hetzelfde decreet wordt een § 4 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 4. Binnen de perken van de begrotingskredieten kan de Vlaamse regering (ook financiële) ondersteuning verlenen aan de provincies en gemeenten voor het vervullen van hun taken met betrekking tot de ruimtelijke uitvoeringsplannen en bijzondere plannen van aanleg.

*De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en nadere regels hiertoe.".***.**

VERANTWOORDING

Momenteel bestaat er een subsidiebesluit voor gemeentelijke RUP's en BPA's. Het betreft het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 2000 tot bepaling van de voorwaarden voor de toekenning van subsidies aan gemeenten voor de opmaak van gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen, gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en gemeentelijke plannen van aanleg, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001. Dit besluit vindt zijn rechtsgrond deels in het decreet van 22 december 1999 houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2000.

Voor de duidelijkheid is het best om een decretale basis in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening te voorzien. Ook kan het nuttig zijn om de mogelijkheid te voorzien om sommige provinciale RUP's te kunnen subsidiëren. Dit amendement biedt hiervoor een rechtsbasis.

AMENDEMENT Nr. 8

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 20bis (nieuw)

Een artikel 20bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 20bis*

In artikel 63 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden "Het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten" vervangen door de woorden "Het Vlaamse Gewest, de provincies, de gemeenten, de intercommunales, de instellingen die ressorteren onder het Vlaamse Gewest, de provincies en de gemeenten, alsook de vennootschappen die een erkenning hebben van die instellingen of besturen" ;

2° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt :

"Elk definitief vastgesteld ruimtelijk uitvoeringsplan bepaalt voor elk van die zones welk bestuur, intercommunale, instelling of erkende vennootschap begunstigd is met het voorkooprecht. Indien meerdere instanties begunstigd worden, bepaalt het ruimtelijk uitvoeringsplan een rangorde." ;

3° in het derde lid worden de woorden "binnen 10 dagen na de inwerkingtreding" vervangen door de woorden "ten laatste op de dag van de inwerkingtreding" ;

4° aan het derde lid wordt het volgende toegevoegd :

"Dit gebeurt op basis van de kadastrale gegevens. De brief vermeldt de adressen van de instantie of instanties die moeten aangeschreven worden voor een eventueel aanbod van het voorkooprecht." ;

5° voor het laatste lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt :

"Het voorkooprecht geldt slechts voor openbare verkopen waarvan de eerste of enige zitdag gehouden wordt twee maand of meer na de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan en

verkopen uit de hand waarvan de akte wordt verleden vier maand of meer na de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan."."**.**

VERANTWOORDING

Deze wijzigingen zijn gericht op een gemakkelijkere en praktischere toepassing van de voorkooprechtregeling in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. De wijziging in verband met de opsomming van mogelijk begunstigde instanties moet tijdswinst opleveren bij aanbieding van het voorkooprecht. Met de bepaling zoals ze tot hiertoe namelijk geldt, moet in voorkomend geval bijvoorbeeld de Vlaamse regering als begunstigde aangeschreven worden, waarop een "cascade" volgt tot aan de instantie die effectief nuttig gebruik kan maken van een aangeboden grond, zoals bijvoorbeeld een sociale huisvestingsmaatschappij, een VOI, de afdeling Natuur van de administratie AMINAL, enzovoort. De wijziging maakt "de rechtstreekse weg" mogelijk. Uit het nieuwe tweede lid wordt dan weer duidelijk dat het niet nodig is om steeds alle besturen als begunstigde van het voorkooprecht op te noemen, wat tot hiertoe gebeurde. Men kan één instantie selecteren. Als het er meer zijn, dan pas moet een rangorde bepaald worden.

Verder wordt het tijdstip van kennisgeving logischerwijze gekoppeld aan het tijdstip van inwerkingtreding van het plan.

De aanschrijving van de eigenaars gebeurt op basis van de kadastrale gegevens. Dit is een principe dat met het wijzigingsdecreet van 26 april 2000 ook voor onteigeningsplannen werd ingeschreven om discussies te vermijden.

Tenslotte wordt verduidelijkt op welke verkopen het voorkooprecht van toepassing is in de tijd. De huidige regeling roept met name de vraag op wat er gebeurt met verkopen die net na de inwerkingtreding van het plan gebeuren (bijvoorbeeld verlijden van een akte op basis van een compromis van vóór of net na de inwerkingtreding van het plan – cfr. ook het feit dat burgerrechtelijk een koop gesloten is op het moment van het tekenen van de compromis – , of nog een openbare verkoop twee weken na de inwerkingtreding van het plan waarbij logischerwijze de notaris niet in de mogelijkheid was om de begunstigden zoals decretaal voorgeschreven één maand op voorhand uit te nodigen voor die openbare verkoop). Met bovenstaand tekstvoorstel worden vaste termijnen ingeschreven die elke discussie uitsluiten. De termijn voor wat de openbare verkopen betreft houdt rekening met de tijd nodig om een openbare verkoop in de praktijk te organiseren. Hierin is inbegrepen de termijn van één maand voor de aanschrijving van de begunstigde instanties. Een totale termijn van twee maanden lijkt bijgevolg het meest realistisch. De termijn voor onderhandse verkopen houdt rekening met de maximumtermijn die wettelijk gezien kan verlopen tussen een compromis en het verlijden van een akte.

AMENDEMENT Nr. 9

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 20ter (nieuw)

Een artikel 20ter invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 20ter*

Aan artikel 64 van hetzelfde decreet wordt een 5° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"*5° verkoop van loten in een verkaveling vergund na de inwerkingtreding van het ruimtelijk uitvoeringsplan, voorzover de verkavelingsvergunning werd aangevraagd door het Vlaamse Gewest, een provincie, een gemeente, een intercommunale, een instelling die ressorteert onder het Vlaamse Gewest, de provincie of de gemeente, of een vennootschap die een erkenning heeft van dergelijke instelling of bestuur.*"."**.**

VERANTWOORDING

Deze toevoeging moet onnodige toepassingen van de voorkoopregeling vermijden. In gebieden waar wonen of bedrijvigheid de hoofdfunctie is volgens het ruimtelijk uitvoeringsplan, en waar een voorkooprecht werd gevestigd, is het niet nuttig dat na gunning van een verkaveling aan een publiekrechtelijke persoon met het oog op het realiseren van de bestemming, de verkoop van afzonderlijke loten ook nog eens het systeem van het voorkooprecht moet passeren.

Er is voor geopteerd om deze vrijstelling niet bij alle verkavelingen in te voeren, maar het te beperken tot de vermelde, omdat het bij andere verkavelingen net de bedoeling kan zijn dat de begunstigden van het voorkooprecht een aantal kavels verwerven (bijvoorbeeld aankoop van een aantal kavels in een verkaveling in stedelijk woongebied om een beperkt aantal sociale woningen te creëren).

AMENDEMENT Nr. 10

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 20quater (nieuw)

Een artikel 20quater invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 20quater*

Artikel 70, § 2, eerste lid, van hetzelfde decreet wordt aangevuld als volgt :

*"Evenwel wordt een onteigeningsplan dat gekoppeld is aan een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan dat ter goedkeuring aan de bestendige deputatie wordt voorgelegd, niet aan die bestendige deputatie maar aan de Vlaamse regering ter goedkeuring voorgelegd. Dit kan pas na de goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan door de bestendige deputatie. De Vlaamse regering beslist over het onteigeningsplan en verleent een onteigeningsmachtiging conform de wetgeving inzake onteigeningen.".***

VERANTWOORDING

In provincies die beschikken over een eigen ruimtelijk structuurplan worden gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen na definitieve vaststelling in de gemeenteraad goedgekeurd door de bestendige deputatie. Ingeval aan dergelijk gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan een onteigeningsplan gekoppeld is, rijst wel het probleem dat conform de wetgeving en reglementering inzake onteigening, een bestendige deputatie geen onteigeningsmachtigingen kan verlenen. Met bovenstaand tekstvoorstel wordt onduidelijkheid terzake vermeden en wordt in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening verduidelijkt dat betrokken onteigeningsplan na de goedkeuring van het uitvoeringsplan voor goedkeuring moet voorgelegd worden aan de Vlaamse regering, die terzake bevoegd is. In concreto zal op grond van de delegatieregeling de Vlaamse minister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden dan het onteigeningsplan moeten goedkeuren en een onteigeningsmachtiging verlenen. Een regeling waarbij het onteigeningsplan enerzijds wordt goedgekeurd door de deputatie maar de machtiging verleend wordt op Vlaams niveau is niet verkieslijk (men denke bijvoorbeeld aan uiteenlopende beslissingen terzake).

AMENDEMENT Nr. 11

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 24bis (nieuw)

Een artikel 24bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 24bis*

*In artikel 94, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden "binnen 14 dagen" vervangen door de woorden "uiterlijk binnen 45 dagen".***

VERANTWOORDING

Gewestelijke en provinciale ruimtelijke structuurplannen en uitvoeringsplannen zijn vaak zeer lijvige documenten die ook om technische redenen (bijvoorbeeld kleurendruk) moeilijk binnen 14 dagen na goedkeuring of vaststelling kunnen gekopieerd en verspreid worden. Bovendien bestaat de noodzaak voor een dergelijke snelle verspreiding niet echt. De plannen treden immers pas in werking 14 dagen na de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Daarom bepaalt dit amendement dat de verspreiding van deze plannen naar de gemeenten uiterlijk binnen 45 dagen gebeurt.

AMENDEMENT Nr. 12

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 25bis (nieuw)

Een artikel 25bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 25bis*

Aan artikel 100 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 26 april 2000 en 13 juli 2001, wordt een § 6 toegevoegd, die luidt als volgt :

"§ 6. De Vlaamse regering kan de lijst vaststellen van de werken, handelingen en wijzigingen waar-

voor, wegens hun aard, de medewerking van een architect niet verplicht is."."**.**

VERANTWOORDING

Artikel 4 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van de architect, luidt :

" De Staat, de provincies, de gemeenten, de openbare instellingen en de particulieren moeten een beroep doen op de medewerking van een architect voor het opmaken van de plans en de controle op de uitvoering der werken, voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande aanvraag om toelating tot bouwen is opgelegd.

Wat betreft de openbare instellingen en de particulieren, mogen er afwijkingen toegestaan worden door de Gouverneur, op voorstel van het Schepencollege der gemeente, waar de werken moeten uitgevoerd worden.

Bij een koninklijk besluit worden de werken aangeduid waarvoor de medewerking van een architect niet verplichtend zal zijn."

Gelet op de staatshervorming is het Vlaamse Gewest bevoegd voor het vaststellen van de lijst van werken waarvoor de medewerking van de architect niet nodig is. De Vlaamse regering heeft dit op 23 mei 2003 gedaan. Uit het advies van de Raad van State is gebleken dat de huidige tekst van artikel 4 op twee manieren geïnterpreteerd kan worden. Samenvattend :

– eerste interpretatie : de vrijstelling kan betrekking hebben op elk werk waar de medewerking van een architect overbodig is ;
– tweede interpretatie : de vrijstelling kan enkel betrekking hebben op werken van geringe omvang. Het is problematisch om een aantal grotere werken vrij te stellen (bijvoorbeeld "bruggen, tunnels, viaducten of aquaducten").

De Raad van State suggereerde een decretaal initiatief om duidelijkheid te scheppen. Dit amendement doet dat. Er wordt immers enkel verwezen naar de aard van de werken, zodat duidelijk is dat ook grote (bijvoorbeeld louter technische) werken van de medewerking van een architect kunnen worden vrijgesteld. Door dit amendement wordt artikel 4, derde lid, van de wet van 20 februari 1939 voor het Vlaamse Gewest impliciet opgeheven.

AMENDEMENT Nr. 13

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans en Jef Van Looy

Artikel 26

A. In hoofdorde

3° schrappen.

B. In bijkomende orde

In de voorgestelde tekst van artikel 105, § 3, de woorden "stedenbouwkundig attest van conformiteit" **telkens vervangen door het woord** "*bouwattest*"**.**

VERANTWOORDING

A. In hoofdorde

Tijdens de hoorzittingen over de verjaringsvoorstellen is door de vertegenwoordigers van de architecten gesteld dat er hopen verplichtingen op hen rusten van allerlei aard, die met de dag erger worden. Ze stelden dan ook het enig administratieve dossier voor. Dit amendement beoogt de invoering van het conformiteitsattest afhankelijk te maken van de operationalisering van het ene administratieve bouwdossier. Geen enig dossier, geen bijkomende verplichtingen. Alleen op die manier is de regering consequent met haar eigen doelstellingen inzake vereenvoudiging.

B. In bijkomende orde

Zie de verantwoording van de Vlacoro.

AMENDEMENT Nr. 14

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 26

Een 4° toevoegen, dat luidt als volgt :

"*4° aan § 4, vierde lid, worden de volgende woorden toegevoegd :*

", tenzij voor het verstrijken van de termijn een nieuwe, al dan niet tijdelijke stedenbouwkundige vergunning wordt afgegeven.".".

VERANTWOORDING

Sommigen zijn van mening dat als een tijdelijke vergunning wordt verleend, en de datum waarop de vergunning zal verstrijken, nadert, de aanvrager geen nieuwe vergunning voor hetzelfde bouwwerk meer kan aanvragen of bekomen. Zij voelen zich gesterkt in hun mening door de woorden "en de vergunning kan niet worden verlengd".

De eigenaar kan wel een nieuwe (al dan niet tijdelijke) vergunning aanvragen. Deze zal de gewone vergunningsprocedure doorlopen en dus inhoudelijk beoordeeld worden. Het amendement verduidelijkt dit.

AMENDEMENT Nr. 15

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 36bis (nieuw)

Een artikel 36bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 36bis*

In artikel 145, § 1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° na de woorden "hoofdzakelijk vergunde gebouwen" worden de woorden "of constructies" ingevoegd ;

2° in 1° worden na de woorden "het gebouw" de woorden "of de constructie" ingevoegd.".

VERANTWOORDING

Het arrest nr. 57/2003 van 14 mei 2003 van het Arbitragehof heeft artikel 12, 2°, van het decreet van 13 juli 2001 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vernietigd, "in zoverre het toepassingsgebied van artikel 195bis, eerste lid, 3°, van het decreet van 18 mei 1999 beperkt is tot de vergunde zonevreemde woningen en gebouwen". Met andere woorden, het feit dat aan vergunde zonevreemde constructies (zoals bruggen, pylonen, e.d.) geen constructieve onderhouds- en instandhoudingswerken kunnen worden toegestaan, terwijl dit voor woningen en gebouwen wel mogelijk is, werd door het hof niet aanvaard.

In amendement nr. 24 wordt dan ook voorgesteld om artikel 195bis, eerste lid, 3°, te wijzigen. Het is echter ook logisch om dezelfde uitbreiding te voorzien in artikel 145, dat de heirkrachtregeling behandelt.

AMENDEMENT Nr. 16

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 37

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"*Artikel 37*

In artikel 145bis van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2001 en gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, eerste lid, worden na de woorden "bestaande gebouwen" de woorden "of bestaande constructies" ingevoegd ;

2° in § 1, eerste lid, 1° worden na de woorden "bestaand gebouw" de woorden "of een bestaande constructie", en na de woorden "het gebouw" de woorden "of de constructie" ingevoegd ;

3° in § 1, eerste lid, wordt 3° vervangen door wat volgt :

"3° het herbouwen op een gewijzigde plaats van een bestaand gebouw binnen het bestaande bouwvolume op voorwaarde dat het te slopen gebouw getroffen is door een rooilijn, of zich in een achteruitbouwzone bevindt en/of die verplaatsing is ingegeven door redenen van goede plaatselijke ordening, voorzover de eindtoestand na herbouwen een betere plaatselijke aanleg oplevert en zich richt naar de omgevende bebouwing en/of plaatselijk courante inplantingswijzen ; de rede-

nen van goede plaatselijke ordening moeten minstens die betere integratie in de al dan niet bebouwde omgeving impliceren, alsmede een betere terreinbezetting en een kwalitatief concept ; de naleving van deze voorwaarden moet uitdrukkelijk worden gemotiveerd, rekening houdend met de bijzondere kenmerken van de site ;" ;

4° in § 1, eerste lid, 6°, worden de woorden "850 m³ nuttige ruimte" vervangen door de woorden "1.000 m³" ;

5° in § 1, derde lid, worden a), b) en c) vervangen door wat volgt :

"a) de woning, het gebouw of de constructie is niet verkrot ; woningen, gebouwen of constructies worden beschouwd als verkrot als ze niet voldoen aan de elementaire eisen van stabiliteit op het moment van de eerste vergunningsaanvraag tot ver- of herbouwen ;

b) de woning, het gebouw of de constructie is hoofdzakelijk vergund of wordt geacht vergund te zijn, ook wat de functie betreft ;

c) het volume van de herbouwde woning blijft beperkt tot 1.000 m³, indien het bestaande bouwvolume meer dan 1.000 m³ bedraagt, en het aantal woongelegenheden blijft, zowel bij verbouwen, herbouwen als uitbreiden, beperkt tot het bestaande aantal ;" ;

6° in § 2 wordt het derde lid vervangen door wat volgt :

"De in het eerste lid, eerste gedachtestreep, beschreven wijzigingen van gebruik kunnen eventueel gecombineerd worden met de onder § 1, eerste lid, 1° tot en met 6° beschreven mogelijkheden. De in het eerste lid, tweede gedachtestreep, beschreven wijzigingen van gebruik kunnen enkel worden toegestaan als het gebouw bouwfysisch geschikt is voor de nieuwe functie. De Vlaamse regering kan hieromtrent nadere regels vastleggen, zoals het opleggen van verbintenissen, die door de aanvrager worden aangegaan of het tijdelijk of permanent uitsluiten van sommige van de mogelijkheden, beschreven in § 1, eerste lid, 1° tot en met 6°."."

VERANTWOORDING

1° en 2° Het arrest nr. 57/2003 van 14 mei 2003 van het Arbitragehof heeft artikel 12, 2,° van het decreet van 13 juli 2001 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vernietigd, "in zoverre het toepassingsgebied van artikel 195bis, eerste lid, 3°, van het decreet van 18 mei 1999 beperkt is tot de vergunde zonevreemde woningen en gebouwen". Met andere woorden, het feit dat aan vergunde zonevreemde constructies (zoals bruggen, pylonen, e.d.) geen constructieve onderhouds- en instandhoudingswerken kunnen worden toegestaan, terwijl dit voor woningen en gebouwen wel mogelijk is, werd door het hof niet aanvaard.

In amendement nr. 24 wordt dan ook voorgesteld om artikel 195bis, eerste lid, 3°, te wijzigen. Het is echter ook logisch om dezelfde uitbreiding te voorzien in 145bis, dat de mogelijkheden voor zonevreemde gebouwen behandelt.

3° Overgenomen uit het ontwerp van decreet. Zie de memorie van toelichting.

4° De maat van 850 m3 nuttige ruimte was ingegeven door de bekommernis om met het binnenvolume van de woningen (de nuttige ruimte) rekening te houden bij het bepalen van de uitbreidingsmogelijkheden ervan. De praktijk wijst echter uit dat regelmatig ontwerpen worden ingediend met 850 m3 nuttige ruimte, terwijl een brutovolume van 1.200 m3 of meer wordt gepland.

Gemeenten voeren oeverloze discussies met bouwheren en architecten of een bepaalde ruimte al dan niet als "nuttig" beschouwd moet worden. Creatieve architecten pogen de regeling te omzeilen door het op plan voorzien van vides, verloren ruimtes, lage kelders, enzovoort.

Aanvragers die over een oorspronkelijk groter gebouwencomplex beschikken zijn bij herbouwen gehouden om dit terug te brengen tot 1.000 m3 bruto. Ook zoneeigen landbouwers zijn door de 1.000 m3 gebonden (artikel 100 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).

Omwille van enerzijds de eenvoud en anderzijds de eenvormigheid wordt voorgesteld om de 850 m3 nuttige ruimte te vervangen door 1.000 m3 bruto.

5° Zie memorie van toelichting en verantwoording onder 1° en 2°.

6° Het besluit over de toelaatbare zonevreemde functiewijzigingen is in opmaak. Normalerwijze dient de bestemming die vastgelegd is in de plannen van aanleg gevolgd te worden. Hierop afwijkingen toestaan is niet vanzelfsprekend. Dit is enkel verantwoord omdat bestaande gebouwen afbreken en elders (in de goede zone) nieuwe gebouwen oprichten, kosten met zich meebrengt (financiële, maar ook milieukosten). De regeling is dan ook gericht op een valorisatie van het bestaande gebouwenpatrimonium in Vlaanderen. Gebouwen mogen daarom enkel in aanmerking komen voor een nieuwe functie wanneer ze bouwfysisch nog in goede staat zijn en zonder al te grote investeringen of ingrijpende verbouwingen geschikt zijn voor de nieuwe functie. Ook is het evident dat eens de functiewijziging is toegestaan, het gebouw gedurende een ruime periode niet in aanmerking komt voor ingrijpende verbouwingen. Van herbouw kan al evenmin sprake zijn, aangezien dat regelrecht ingaat tegen de bedoeling van artikel 145bis, § 2, namelijk valorisatie van het bestaande gebouwenpatrimonium. Minder ingrijpende verbouwin-

gen, zoals het bijmaken van raam- en deuropeningen, het aanbrengen van uithangborden, het uitvoeren van niet constructieve binnenverbouwingen lijken wel verantwoord. Het amendement geeft aan de Vlaamse regering de mogelijkheid om hierover nadere regels uit te vaardigen. Zo kan de Vlaamse regering aan de aanvragers bijvoorbeeld opleggen om de verbintenis aan te gaan om gedurende een bepaalde tijd geen aanvragen tot herbouw of uitbreiding van het gebouw in te dienen. Ook kan de Vlaamse regering zelf bepalen dat sommige gebruikswijzigingen gedurende een bepaalde tijd niet kunnen gevolgd worden door aanvragen tot herbouwen of uitbreiden.

AMENDEMENT Nr. 17

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 37bis (nieuw)

Een artikel 37bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 37bis*

In artikel 146 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 1 maart 2002 en 4 juni 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° aan het eerste lid, 2°, worden de volgende woorden toegevoegd : "tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn ;" ;

2° aan het eerste lid, 6°, worden de volgende woorden toegevoegd : "tenzij de uitgevoerde werken, handelingen of wijzigingen vergund zijn ;" ;

*3° in het vierde lid worden de woorden "aangewezen op plannen van aanleg" vervangen door de woorden "aangewezen in ruimtelijke uitvoeringsplannen of plannen van aanleg".".***

VERANTWOORDING

A. In artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (strafsancties), wordt het uitvoeren, voortzetten en soms ook instandhouden van handelingen, werken of wijzigingen die strijdig zijn met gewestplannen en RUP's strafbaar gesteld. Dit kan echter tot aberraties leiden. Strikt genomen is het instandhouden van een perfect legale woning in natuurgebied dan immers strafbaar. Dit is uiteraard nooit de bedoeling geweest. Derhalve wordt thans het principe behouden, maar wordt er aan toegevoegd dat deze strafbaarheid niet geldt voor vergunde werken, handelingen of wijzigingen.

B. De strafsanctie voor het instandhouden van bouwinbreuken geldt niet voorzover de handelingen onder andere niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden (recente decreetswijziging van 4 juni 2003 inzake de verjaring). Bij de definitie van de ruimtelijk kwetsbare gebieden werd echter enkel verwezen naar de plannen van aanleg. Hierdoor zouden inbreuken in VEN-gebieden, aangeduid in een RUP wel kunnen verjaren en inbreuken in natuurgebied aangeduid in een gewestplan niet kunnen verjaren. Het is duidelijk dat het de bedoeling moet geweest zijn om dit ook open te trekken naar de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Dit amendement zet dit recht.

AMENDEMENT Nr. 18

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 38

Voor 1° een nieuw 1° invoegen, waardoor 1° hernummerd wordt tot 1°bis, dat luidt als volgt :

*"1° in het eerste lid worden de woorden "procesverbaal dat geldt tot bewijs van het tegendeel" vervangen door de woorden "proces-verbaal. De processen-verbaal waarin de in deze titel omschreven misdrijven worden vastgesteld gelden tot bewijs van het tegendeel.".".***

VERANTWOORDING

De huidige formulering van het eerste lid van artikel 148 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening is :

"Onverminderd de bevoegdheden van de agenten en de officieren van gerechtelijke politie, zijn de stedenbouwkundige inspecteurs, de andere door de Vlaamse regering aangewezen ambtenaren, alsmede de door de gouverneur aangewezen ambtenaren van de provincie en van de gemeenten in zijn provincie, bevoegd om de in deze titel omschreven misdrijven op te sporen en vast te stellen door een procesverbaal dat geldt tot bewijs van het tegendeel."

Sommigen lezen het huidige artikel 148 zó dat PV's van de politie niet gelden tot bewijs van het tegendeel, terwijl dat

wel geldt voor de PV's van de ambtenaren omdat de zin begint met "Onverminderd de bevoegdheden van ...". Dit is uiteraard niet de bedoeling. Dit amendement wijzigt de tekst zo dat deze verkeerde interpretatie niet meer kan gemaakt worden.

AMENDEMENT Nr. 19

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 39

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"*Artikel 39*

In artikel 149, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 4 juni 2003, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het tweede lid wordt het woord "eensluidend" tweemaal geschrapt ;

2° het vijfde lid wordt vervangen door wat volgt :

*"De rechtbank bepaalt een termijn voor de uitvoering van de herstelmaatregelen en kan, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen, eveneens een dwangsom bepalen per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de herstelmaatregelen.".***"**.

VERANTWOORDING

2° wordt overgenomen uit het ontwerp van decreet en wordt in de memorie toegelicht. Dit amendement wordt ingediend omwille van de wijziging in 1°. De huidige tekst van artikel 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening luidt :

"Naast de straf kan de rechtbank bevelen de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen of het strijdige gebruik te staken, en/of bouw- of aanpassingswerken uit te voeren en/of een geldsom te betalen gelijk aan de meerwaarde die het goed door het misdrijf heeft verkregen. Dit gebeurt op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur of van het college van burgemeester en schepenen op wier grondgebied de werken, handelingen of wijzigingen, bedoeld in artikel 146, werden uitgevoerd. Indien deze inbreuken dateren van voor 1 mei 2000 is voorafgaand een eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid vereist.

Het eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid moet worden verleend binnen 60 dagen na de aangetekende adviesaanvraag. Wanneer de Hoge Raad voor het Herstelbeleid geen eensluidend advies heeft verleend binnen de gestelde termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan. (…)."

Met de term "eensluidend" in het eerste lid wordt bedoeld dat de vordering van het college van burgemeester en schepenen of van de stedenbouwkundig inspecteur voor inbreuken van voor 1 mei 2000 slechts kan worden ingediend voorzover de Hoge Raad voor het Herstelbeleid er zich mee akkoord verklaarde. De twee vermeldingen van de term "eensluidend" in het tweede lid zouden echter de indruk kunnen wekken dat het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid verplicht eensluidend moet zijn aan de vordering van college van burgemeester en schepenen of stedenbouwkundig inspecteur. Dit was uiteraard niet de bedoeling. Het woord "eensluidend" moet in het tweede lid tweemaal geschrapt worden.

AMENDEMENT Nr. 20

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 43

Een 1°bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*1°bis in § 1 wordt het vijfde lid vervangen door twee leden, die luiden als volgt :*

"Constructies waarvan door enig bewijsmiddel wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn voor de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, krijgen in het ontwerp van vergunningenregister de vermelding dat er een vermoeden bestaat dat de constructie als vergund moet worden beschouwd.

Constructies, waarvan door enig bewijsmateriaal wordt aangetoond dat ze gebouwd zijn na de inwerkingtreding van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, maar die dateren van voor de allereerste, de-

finitieve vaststelling van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, krijgen in het ontwerp van vergunningenregister de vermelding dat er een vermoeden bestaat dat de constructie als vergund moet worden beschouwd, indien de overheid niet kan aantonen door enig bewijsmateriaal, behoudens getuigenverklaringen, zoals door middel van een goedgekeurd bouwplan, een proces-verbaal of een bezwaarschrift dat de constructie in overtreding werd opgericht.".**

VERANTWOORDING

Door de decreetswijziging van 4 juni 2003 zijn artikel 96 en 191 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening gewijzigd. Beide bepalingen (de ene over het vergunningenregister – de andere over het ontwerp van vergunningenregister) zijn echter niet gelijkluidend, wat voor juridische problemen kan zorgen. Door dit amendement krijgen ze een gelijke formulering.

AMENDEMENT Nr. 21

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 43

In 2°, de woorden "een achtste lid" **vervangen door de woorden** "*een negende lid*"**.**

VERANTWOORDING

Dit is het gevolg van de invoeging van twee nieuwe leden in § 1 via amendement nr. 20.

AMENDEMENT Nr. 22

voorgesteld door de heren Gerald Kindermans en Jef Van Looy

Artikel 45

Dit artikel schrappen.

VERANTWOORDING

Het strenge oordeel van de Raad van State laat op dit punt geen andere keuze.

AMENDEMENT Nr. 23

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 45

In de voorgestelde tekst van artikel 192bis, 4°, de woorden "bestaand gebouw" **vervangen door de woorden** "*vergund gebouw*"**.**

VERANTWOORDING

Het betreft hier een tekstcorrectie. In de andere punten is telkens de term "vergund gebouw" gebruikt.

AMENDEMENT Nr. 24

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 46bis (nieuw)

Een artikel 46bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 46bis*

In artikel 195bis, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 26 april 2000 en 13 juli 2001, wordt 3° vervangen door wat volgt :

"*3° het uitvoeren van instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit van een bestaande vergunde woning, gebouw of constructie, met uitsluiting van verkrotte woningen, gebouwen of constructies. Onder instandhoudings- en onderhoudswerken die betrekking hebben op de stabiliteit, worden werken verstaan die het gebruik van een woning, gebouw of constructie voor de toekomst ongewijzigd veilig stellen door ingrepen, die betrekking hebben op de constructieve elementen. Daaronder wordt onder meer verstaan het vervangen van dakgebinten en het gedeeltelijk vervangen van de draagstructuur.*"."**.**

VERANTWOORDING

Het arrest nr. 57/2003 van 14 mei 2003 van het Arbitragehof heeft artikel 12, 2°, van het decreet van 13 juli 2001 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, vernietigd, "in zoverre het toepassingsgebied van artikel 195bis, eerste lid, 3°, van het decreet van 18 mei 1999 beperkt is tot de vergunde zonevreemde woningen en gebouwen". Met andere woorden, het feit dat aan vergunde zonevreemde constructies (zoals bruggen, pylonen, e.d.) geen constructieve onderhouds- en instandhoudingswerken kunnen worden toegestaan, terwijl dit voor woningen en gebouwen wel mogelijk is, werd door het hof niet aanvaard.

Het amendement lost dit op.

AMENDEMENT Nr. 25

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 52

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"*Artikel 52*

In artikel 204 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 28 september 1999, worden na het woord "Staatsblad" de volgende woorden toegevoegd : "en met uitzondering van artikelen 87 tot 91, die in werking treden op 1 januari 2004"."**.**

VERANTWOORDING

In het ontwerp van decreet is de datum 1 mei 2003 voorzien voor bepaalde RUP's en 1 mei 2004 voor de andere RUP's wat het ingaan van de planbaten betreft. Op het ogenblik dat die tekst tot stand kwam, ging men er blijkbaar van uit dat het wijzigingsdecreet van kracht zou worden voor 1 mei 2003. Dit heeft meer tijd in beslag genomen. Het is niet wenselijk om de planbatenregeling retroactief te laten ingaan. Daarom wordt in dit amendement voorgesteld om de inwerkingtredingsdatum op 1 januari 2004 te brengen.

Deze datum wordt ook omwille van andere redenen vooropgesteld.

Vooreerst kan gehoopt worden dat tegen die datum de gemeenten verder gevorderd zullen zijn met de opmaak van hun vergunningenregister. In deze decreetswijziging worden immers een aantal aanzetten gegeven om deze opmaak te vereenvoudigen. De vergunningenregisters zijn onontbeerlijk bij de implementatie van het systeem van planbaten, aangezien in deze registers wordt bijgehouden welke percelen aan het systeem onderworpen zijn.

Ook worden rond die datum de resultaten verwacht van twee studieopdrachten. Enerzijds een rechtsvergelijkende studie over planbaten en planschade in de ons omringende landen. Anderzijds een studie over het huidige systeem zelf : de correctiefactoren, de bestemmingswijzigingen die aanleiding geven tot planbaten.

Tenslotte heeft ook de Vlaamse Ombudsman reeds gepleit voor een vereenvoudiging van het systeem van planbaten en planschade.

AMENDEMENT Nr. 26

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 55

In de voorgestelde tekst van artikel 43, § 1, derde lid, de woorden "mits hij de gemeente hiervan schriftelijk op de hoogte brengt voor het verstrijken ervan" **vervangen door de woorden** "*mits hij de aanvrager en de gemeente hiervan schriftelijk op de hoogte brengt voor het verstrijken ervan*"**.**

VERANTWOORDING

De aanvrager dient ook te weten dat de gemachtigde ambtenaar zijn adviestermijn verlengt met 50 dagen. Dit heeft immers ook invloed op de termijn die de gemeente krijgt om een beslissing te nemen. De aanvrager moet weten dat hij 50 dagen langer moet wachten vooraleer hij bij de bestendige deputatie in beroep kan gaan tegen het uitblijven van een gemeentelijke beslissing. De termijn van 75 dagen in het artikel 52, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, wordt immers in voorkomend geval met 50 dagen verlengd.

AMENDEMENT Nr. 27

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 57

Dit artikel vervangen door wat volgt :

"*Artikel 57*

In artikel 53 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 april 2000, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1, tweede lid, worden tussen de woorden "door de bestendige deputatie" en het woord "gehoord", de woorden "of diens gemachtigde" ingevoegd ;

2° tussen het eerste en tweede lid van § 2 worden de volgende leden ingevoegd :

"De kennisgeving aan de aanvrager bevat minstens :

1° op straffe van nietigheid een afschrift van het beroepschrift, waaruit blijkt op welke datum het beroep werd ingesteld en welke de redenen zijn waarop het beroep is gegrond, met eventuele bijlagen, opgesteld ter ondersteuning van dit beroep en die er een integrerend deel van uitmaken ;

2° een inventaris van de overige stukken die aan de Vlaamse regering en niet aan de aanvrager worden toegezonden ;

3° welke instantie het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, dat hij op het adres van deze instantie kan vragen om gehoord te worden bij de Vlaamse regering of haar gemachtigde, om het dossier in te kijken en om er afschriften uit te bekomen. Indien de aanvrager, de Vlaamse regering of de instantie die het beroep bij de Vlaamse regering voorbereidend onderzoekt, vaststelt dat aan de verplichting van het eerste lid, 2° en 3°, niet is voldaan, kan hieraan alsnog worden verholpen.

Onverminderd de definitieve rechterlijke beslissingen waarin schending van vormvoorschriften werd vastgesteld, is het voorgaande lid eveneens van toepassing op beroepen, ingesteld voor het van kracht worden van deze bepaling, en tevens op de beroepen waarover opnieuw zal worden beslist na een vernietigingsarrest van de Raad van State." ;

3° het vroegere vijfde lid van § 2, dat het zevende lid is geworden, wordt geschrapt ;

4° een § 2bis wordt ingevoegd, die luidt als volgt :

"§ 2 bis. Deze rappelbrief wordt aangetekend, met de tekst aan de binnenzijde, gevouwen en zonder omslag, langs de open zijden dichtgemaakt, naar de Vlaamse regering, op het adres van de bevoegde centrale administratie gezonden. De rappelbrief bevat alle gegevens die nodig zijn voor een ondubbelzinnige identificatie van het dossier.

Geen rappelbrief kan worden verstuurd binnen de dertig dagen nadat werd gevraagd om te worden gehoord.

De rappelbrief kan worden ingetrokken.

De aanvrager ontvangt een beslissing voor het verstrijken van een nieuwe termijn van dertig dagen met ingang van de dag waarop de rappelbrief ter post is afgegeven. De rechtsgevolgen, verbonden aan het onbeantwoord blijven of laattijdig beantwoorden van een na de inwerkingtreding van deze bepaling verzonden rappelbrief, verschillen al naargelang het geval :

1° werd door het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar beroep ingesteld tegen een uitdrukkelijke beslissing van de bestendige deputatie, dan mag de aanvrager overgaan tot het uitvoeren van het werk of het verrichten van de handelingen, mits hij zich gedraagt naar de beslissing van de bestendige deputatie ;

2° werd door de aanvrager beroep ingesteld bij gebreke van een beslissing van de bestendige deputatie, dan wordt de aanvraag van rechtswege geacht door de Vlaamse regering te zijn verworpen.

De van rechtswege totstandgekomen verwerping van de aanvraag door de Vlaamse regering wordt definitief, tenzij door de aanvrager beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld op grond van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De verwerping van de aanvraag door de Vlaamse regering wordt geacht te zijn genomen op grond van de redengeving opgenomen in het besluit van het college van burgemeester en schepenen. De verwerping van de aanvraag kan worden ingetrokken onder dezelfde voorwaarden als een onrechtmatig schriftelijk en uitdrukkelijk verworpen aanvraag. Wordt deze beslissing ingetrokken, dan spreekt de Vlaamse regering zich opnieuw uit over de vergunningsaanvraag op grond van een eigen beoordeling.

Zo evenmin een beslissing werd genomen door het college van burgemeester en schepenen, dan wordt de van rechtswege totstandgekomen verwerping van de aanvraag door de Vlaamse regering definitief, tenzij door de aanvrager beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld op grond van artikel 14, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De verwerping van de aanvraag kan worden ingetrokken onder dezelfde voorwaarden als een onrechtmatig schriftelijk en uitdrukkelijk verworpen aanvraag. Wordt deze beslissing ingetrokken, dan spreekt de Vlaamse regering zich opnieuw uit over de vergunningsaanvraag op grond van een eigen beoordeling.

3° werd door de aanvrager beroep ingesteld tegen een uitdrukkelijke beslissing van de bestendige deputatie, in die dossiers waarvoor op 1 mei 2000 reeds een beroep was ingesteld bij de bestendige deputatie, dan wordt het besluit van de bestendige deputatie van rechtswege geacht door de Vlaamse regering te zijn genomen op grond van de redengeving opgenomen in de beslissing van de bestendige deputatie.

De van rechtswege totstandgekomen verwerping of voorwaardelijke inwilliging van de aanvraag door de Vlaamse regering wordt definitief, tenzij door de aanvrager beroep tot nietigverklaring wordt ingesteld op grond van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Ze kan worden ingetrokken onder dezelfde voorwaarden als een onrechtmatig verworpen aanvraag. Wordt deze beslissing ingetrokken, dan spreekt de Vlaamse regering zich opnieuw uit over de vergunningsaanvraag op grond van een eigen beoordeling. ".".

VERANTWOORDING

1° De meeste bestendige deputaties krijgen heel wat beroepen, en dus ook verzoeken tot hoorzittingen te verwerken. Wegens tijdsgebrek worden deze vaak zeer snel afgewerkt. Ze verworden zo tot een formele vereiste, die minimalistisch wordt ingevuld. Sommige deputaties belasten één bestendig afgevaardigde met het houden van deze hoorzittingen wat ons inziens ook binnen de huidige regelgeving mogelijk is. Anderen zouden deze materie willen delegeren naar de stedenbouwkundige diensten, wat momenteel niet mogelijk is. In ieder geval is dit amendement verantwoord, om duidelijk te bepalen dat de bestendige deputatie de vrijheid heeft om deze hoorzittingen op een klantgerichte wijze te kunnen organiseren. Dit voorstel heeft op een vergadering van 4 juli 2003 van het College van Gedeputeerden van de verschillende provincies hun unanieme steun gekregen.

2° Deze tekst stond al in het oorspronkelijke ontwerp van decreet. De verantwoording is terug te vinden in de memorie van toelichting bij het ontwerp.

3° De schrapping van de passage over de rappelbrief gebeurt omdat dit in dit amendement wordt ondergebracht in een nieuwe § 2bis.

4° Waarom decretaal wordt bepaald hoe een rappelbrief er moet uitzien, wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet voldoende toegelicht.

Met dit amendement wordt een nieuwe regeling ingevoerd inzake de gevolgen van de onbeantwoorde of niet tijdig beantwoorde rappelbrieven. Rechtspraak en rechtsleer hebben inmiddels voldoende gewezen op het

betwistbare karakter van de zogenaamde stilzwijgende vergunningen (de vergunning door het rechtstreeks effect van het decreet of het verlenen van het recht om zonder vergunning werken uit te voeren). Zo is er bijvoorbeeld het arrest nr. 78/2001 van 7 juni 2001 van het Arbitragehof over de Brusselse ordonnantie. De Raad van State heeft steeds aangenomen dat het recht om te bouwen of te verkavelen dat volgt uit een gebrek aan beslissing, niet bij de Raad met een annulatieverzoek kan worden bestreden. Derden kunnen dus de vernietiging van dergelijke vergunning door het rechtstreeks effect van het decreet niet vragen. Belanghebbende derden kunnen zich evenmin richten tot de gewone rechter met het oog op een volwaardige rechterlijke toetsing.

De rechtsbescherming is onvoldoende gewaarborgd voor belanghebbende derden.

De "stilzwijgende vergunning" vervangen door een "stilzwijgende weigering" of weigering door het rechtstreeks effect van het decreet is ook geen oplossing, omdat dan de bescherming eigen aan het gewaarborgd recht op een schriftelijke uitdrukkelijke en met redenen omklede bestuurlijke beslissing op een te verregaande wijze wordt teruggeschroefd voor de aanvrager. De uitdrukkelijke motiveringsverplichting waarborgt ook voor de aanvrager het grondrecht op rechtsbescherming tegen eventuele bestuurlijke willekeur, aldus het Arbitragehof.

Daarom wordt er in dit voorstel voor gezorgd dat zowel de aanvrager als derden adequate en volwaardige rechtsbescherming verkrijgen. Het voorstel zorgt er voor dat er steeds een beslissing is die door de Raad van State of de gewone rechter kan worden getoetst. De aanvrager kan steeds een uitdrukkelijke beslissing bekomen. Eventuele nalatigheid van het bestuur op dat vlak kan steeds worden goedgemaakt door het bestuur zonder de uitspraak van de Raad van State met betrekking tot een uitdrukkelijke of impliciete weigeringsbeslissing te moeten afwachten.

Er zijn drie mogelijkheden :

a) de bestendige deputatie heeft vergunning verleend en het college van burgemeester en schepenen of de gemachtigde ambtenaar hebben beroep ingesteld. Na onbeantwoorde rappelbrief mag de aanvrager overgaan tot het uitvoeren van het werk, mits hij zich gedraagt naar de beslissing van de bestendige deputatie. De aanvrager die reeds beschikt over een gunstige beslissing verlangt geen beslissing van de regering daar hij rechtsbescherming bekwam als gevolg van zijn administratief beroep dat tot een uitdrukkelijke gunstige beslissing leidde. De gemeente beschikt over rechtsbescherming vermits zij beroep kan instellen bij de Raad van State tegen de uitdrukkelijk gunstige beslissing van de bestendige deputatie. De belanghebbende derde beschikt over rechtsbescherming vermits hij eveneens beroep bij de Raad van State kan instellen tegen de gunstige beslissing van de bestendige deputatie ;

b) de bestendige deputatie heeft niet tijdig een beslissing genomen en de aanvrager heeft hiertegen beroep ingesteld. Na onbeantwoorde rappelbrief wordt de aanvraag van rechtswege geacht door de Vlaamse regering te zijn verworpen. De verwerping van de aanvraag door de Vlaamse regering wordt geacht te zijn genomen op grond van de redengeving opgenomen in het besluit van het college van burgemeester en schepenen, zo deze een beslissing heeft genomen. De aanvrager beschikt over rechtsbescherming aangezien hij deze weigering kan aanvechten bij de Raad van State. Derden hebben er in dit geval (weigering) geen belang bij om naar de Raad van State te trekken ;

c) (enkel voor de oude dossiers waarvoor op 1 mei 2000 reeds een beroep bij de bestendige deputatie was ingesteld) de aanvrager heeft beroep ingesteld tegen een weigering of een voorwaardelijke vergunning door de bestendige deputatie. Na onbeantwoorde rappelbrief wordt het besluit van de bestendige deputatie van rechtswege geacht door de Vlaamse regering te zijn genomen op grond van de redengeving opgenomen in de beslissing van de bestendige deputatie. Er is derhalve een uitdrukkelijke beslissing die door de Raad van State kan getoetst worden.

AMENDEMENT Nr. 28

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 57bis (nieuw)

Een artikel 57bis invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 57bis*

In artikel 55, § 1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 26 april 2000, wordt de tweede zin vervangen door wat volgt :

"*De in artikel 52, § 1, bedoelde termijn van 75 dagen wordt evenwel verdubbeld.*"."**.**

VERANTWOORDING

De thans geldende zin, die voor verkavelingen alle termijnen vermeld in artikel 52 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, verdubbelt, leidt tot twee problemen :

1° aanvragers moeten 50 dagen (in plaats van 25 dagen) wachten met het uitvoeren van de verkaveling. Dit om de gemachtigde ambtenaar de kans te geven om eventueel te schorsen. De gemachtigde ambtenaar heeft voor dit schorsen ook bij verkavelingen slechts 20 dagen tijd (die termijn wordt namelijk niet verdubbeld). Het is dus

voldoende als aanvragers ook bij verkavelingen 25 dagen wachten.

2° het huidige decreet wijzigt artikel 52 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening. De beslissingstermijn van 75 dagen kan met 50 dagen verlengd worden als de gemachtigde ambtenaar dit vraagt. Een verdubbeling van beide termijnen zou voor verkavelingen leiden tot een behandelingstermijn van 150 + 100 dagen (= 250 dagen), wat erg lang is.

Bijgevolg voorziet het amendement in enkel een verdubbeling van de termijn van 75 dagen bij verkavelingen.

Dit leidt tot volgend schema van behandelingstermijnen :

	stedenbouwkundige vergunningen	verkavelingsvergunningen
geen verlenging van termijn gemachtigde ambtenaar (algemene regeling)	75	150
wel verlenging van termijn gemachtigde ambtenaar (bij uitzondering)	125	200 (i.p.v. 250)

AMENDEMENT Nr. 29

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 57ter (nieuw)

Een artikel 57ter invoegen, dat luidt als volgt :

"*Artikel 57ter*

In artikel 63, § 1, 5°, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 18 mei 1999 en 26 april 2000, worden de woorden "één jaar" vervangen door de woorden "twee jaar".".

VERANTWOORDING

Via het artikel 33 wordt in het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de geldigheidsduur van de stedenbouwkundige attesten (voor de gemeenten in het nieuwe vergunningensysteem) van 6 maanden op 2 jaar gebracht. Het is aangewezen om ook in het oude vergunningensysteem de geldigheidsduur van de stedenbouwkundige attesten van één jaar op twee jaar te brengen.

AMENDEMENT Nr. 30

voorgesteld door de heren Patrick Lachaert, Bruno Tobback, Johan Malcorps en Herman Lauwers

Artikel 58

In fine toevoegen :

"*en met dien verstande dat de artikelen 11, 13 en 15 ten vroegste in werking treden op de datum van inwerkingtreding van het besluit waarmee de Vlaamse regering uitvoering geeft aan titel IV, hoofdstuk IV, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, ingevoegd bij het decreet van 18 december 2002*".

VERANTWOORDING

Aangezien de Vlaamse regering belast is met het vaststellen van de criteria op basis waarvan de veiligheidsrapportage kan worden geëist, is voor de uitvoering van de artikelen over de veiligheidsrapportage een uitvoeringsbesluit vereist, dat momenteel in voorbereiding is.
